Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 52 (1302) ♦ Середа, 20 березня 1996 року ♦ Ціна договірна

ПРЕДСТАВЛЕННЯ ПРОЕКТУ НОВОЇ КОНСТИТУЦІЇ ВСЕ ОДНО МАЄ БУТИ

Парламентська хроніка

Ранкове засідання 19 березня

Ніхто не втішає себе ілюзіями, що прийняття Конституції України відбудеться легко і безконфліктно. Але те, що народні обранці спіткнуться вже на тому, яким чином представляти ВР проект Основного Закону України: на пленарному засіданні чи на спільному зібранні постійних комісій, — стало несподіванкою навіть для багатьох депутатів. Так, принаймні, сказав Володимир Буткевич.

Посперечавшись понад годину з цього процедурного питання, депутати під час голосування раз у раз «завалювали» будь-яку пропозицію, в тому числі й самий порядок денний парламентського тижня.

(Закінчення на 2-й стор.).

ВИРІШИЛИ — ПЕРЕДАТИ НА РОЗГЛЯД У ВЕРХОВНУ РАДУ

На засіданні Конституційної комісії, що відбулося 18 березня, прийнято рішення про передачу проекту нової Конституції України на розгляд у Верховній Раді. До основного документа додаються також зауваження, висловлені членами Конституційної комісії на засіданні 11 березня і матеріали робочої підкомісії.

Конституційна комісія схвалила звернення до Верховної Ради про представлення проекту Конституції із доповідями співголів на пленарному засіданні парламенту.

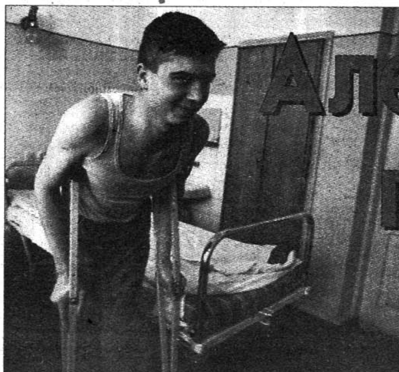
Президент за рішучість президента

Президент України Леонід Кучма у понеділок надіслав телеграму президентові Російської Федерації Борису Єльцину у зв'язку з прийняттям 15 березня Держдумою РФ рішення щодо фактичної денонсації Біловезьких угод (про розпуск СРСР та створення СНД).

Як повідомили агентство Інтерфакс-Україна у пресслужбі Президента України, у своєму посланні Л. Кучма всебічно підтримав рішучість Бориса Єльцина як гаранта російської Конституції зробити все потрібне для збереження державності Росії, продовження демократичних перетворень у Російській Федерації.

Пілюлі — не патрони.

Але також потрібні воякові

Ми вже звикли до того, що в нашому війську здебільшого ходять стройовим кроком. Навіть на обід в їдальню чи в кіно у неділю. Мовляв, без строю — і дисципліна кульгає, і армія — не армія.

Та в армії не тільки вчаться ходити стройовим, влучно стріляти і вести рукопашний бій, не тільки гартують тіло і дух, але й застуджуються, одержують травми, зрештою — натирають ноги до пухирів від недбало, наспіх узутих чобіт. Армія не менше, ніж патронів, потребує бинтів, шприців, нарешті — звичайнісіньких пілюль від головного болю чи кашлю. Бо взяти в руки автомат і речовий мішок та виїхати на полігон або здійснити кількакілометровий марш-кидок може тільки здоровий солдат.

Сьогодні медична служба у Збройних силах нашої країни потребує реформації. Як і все наше військо. Певно, без солідної державної підтримки — і насамперед фінансової — вона обійтися не може. Але і від професійної підготовки військових лікарів, від їхнього вміння працювати в нових економічних умовах, рахувати кожен карбованець і вміти самому заробляти гроші також немало залежить здоров'я вояків Українського війська.

Про будні і проблеми медиків-військовиків читайте на 6-й стор.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Гість з-за океану підтримує нас

Учора в Києві побував з одноденним візитом державний секретар США Уоррен Крістофер. Він мав зустрічі з Президентом України Леонідом Кучмою, Головою Верховної Ради Олександром Морозом, Прем'єр-міністром Євгеном Марчуком та зі своїм колегою, міністром закордонних справ Геннадієм Удовенком.

Домовленості про візит було досягнуто ще під час зустрічі Леоніда Кучми з Уорреном Крістофером у Вашингтоні. Нині обговорювалися питання розвитку двосторонніх українсько-американських відносин, а також сприяння з боку США впровадженню економічних реформ в Україні, повідомляє Укрінформ. Приділено увагу проблемам регіональної європейської безпеки, для якої велике значення мають українсько-американсько-російські домовленості щодо вивезення ядерної зброї з території нашої держави.

(Закінчення на 2-й стор.).

Наслідки Чорнобильської катастрофи — проблема спільна

Урядова делегація України на чолі з міністром охорони навколишнього середовища та ядерної безпеки України Юрієм Костенком бере участь у першій міжнародній конференції з проблем наслідків Чорнобильської катастрофи, що проходить у Мінську.

У конференції також беруть участь делегації Росії та Білорусі, а також представники Європейського Союзу.

Президент Білорусі Олександр Лукашенко, виступаючи на конференції, заявив, що лише спільними зусиллями всіх країн можна створити в світі надійну систему ядерної безпеки.

Серед страйкуючих — 5 шахт

Гірники п'яти шахт Донецької області проводять страйк, вимагаючи виплати затриманої заробітної плати.

Як повідомили кореспондентові агентства Інтерфакс-Україна в Міністерстві вугільної промисловості України, з другої зміни 18 березня припинили роботу гірники шахт ім. Калініна та «9-ї капітальної» (ВО «Донецьквугілля»), шахт «3-ї біс» і «Восход» (ВО «Торезантрацит»), а також самостійної шахти ім. Стаханова (раніше входила до ВО «Красноармійськвугілля»).

Гірникам цих шахт досі не виплачено заробітну плату за січень.

У номер

Гість з-за океану підтримує нас

(Початок на 1-й стор.).

Учора Голова Верховної Ради України Олександр Мороз прийняв державного секретаря Сполучених Штатів Америки Уоррена Крістофера. Сторони висловили свої думки щодо розвитку українсько-американських міжпарламентських зв'язків, а також наголосили на необхідності і надалі обмінюватися досвідом законотворчої діяльності.

США — держава, яка над усе шанує свою конституцію, тому вона розуміє важливість прийняття нині Основного Закону для України. Адже наша нова конституція може стати запорукою стабільності та економічного процвітання Української держави, зазначалося під час зустрічі.

«Дрезднер банк АГ» інвестуватиме нашу економіку

Президент України Леонід Кучма прийняв члена правління «Дрезднер Банк АГ» Бернгарда Вальтера. В зустрічі взяв також участь новий представник цього банку в Києві Віганд Тідеманн.

На зустрічі йшлося про подальші перспективи співробітництва українських та німецьких фінансових кіл. «Дрезднер Банк АГ», який першим із західних банків розпочав свою діяльність в Україні ще 1992 року і зараз фінансує значну частину зовнішніх українсько-німецьких торговельних операцій, має намір перетворити своє представництво у Києві на справжній філіал. Як зазначив Бернгард Вальтер, «Дрезднер Банк АГ» планує зробити подальші кроки для нарощування обсягів інвестування в економіку України. Таке рішення, сказав він, продиктоване суттєвими зрушеннями в економічній та політичній системах України.

Президент України Леонід Кучма, вітаючи німецьких банкірів, наголосив на тому, що співпраця наших країн у фінансовій сфері буде корисною для України з усіх точок зору. В тому числі і у плані сприяння становленню української банківської системи.

Парламентська хроніка

Представлення проекту нової Конституції все одно має бути

(Початок на 1-й стор.).

Після того, як народні обранці не змогли приступити до обговорення хоч якогось питання, Голова ВР Олександр Мороз був змушений оголосити другу перерву під час ранкового засідання.

У кулуарах я запитав кількох народних депутатів, як вони оцінюють те, що сталося сьогодні в купольному залі.

І.Чиж: «Депутати, які відверто підіграють Президенту України, хочуть швиденько, без глибокого аналізу, протягти президентський варіант Конституції, який хибує, на мій погляд, багатьма недоліками».

О.Ємець: «Представлення проекту нової Конституції України через спільне засідання комісій принижує саму процедуру цього процесу. Тому ми не можемо піти таким шляхом».

Ю.Оробець: «Іде примірювання сил перед вирішальними баталіями за Конституцію України. Все це завдає величезної шкоди нашій державі, її авторитету».

Після перерви, керуючись Регламентом, Верховна Рада приступила до слухання питання «Про проект закону України про вибори народних депутатів України (нова редакція)». З доповіддю щодо нього виступив голова Комісії з питань правової політики і судово-правової реформи Володимир Стретович.

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Відвертість... за зачиненими дверима

У понеділок, 18 березня, на зустріч Президента України Леоніда Кучми з керівниками депутатських груп і фракцій були запрошені і працівники засобів масової інформації.

Але, на наше глибоке здивування і розчарування, Леонід Данилович після привітання заявив:

— На прохання народних депутатів пресу ми відпустимо...

Отож і довелося чекати закінчення зустрічі керівника держави з народними обранцями за зачиненими дверима.

— Чому народні депутати відмовилися від того, щоб преса була присутня під час їхньої розмови з Президентом? — з таким запитанням ваш кореспондент звернувся до керівника депутатської групи «Реформи» Сергія Соболєва.

І ось що почув у відповідь:

— Я не скажу, що це народні депутати... Просто після попередніх зустрічей матеріали подавалися досить тенденційно. Тому, щоб не було ніяких тлумачень того, що народні депутати всі засудили чи підтримали проект, важливо було посприятися, досить відверто, саме в такій відвертій ситуації...

Постає запитання: хто ж усе-таки прийняв в останню мить рішення, аби позбавити можливості і права журналістів з першоджерела отримати вичерпну інформацію про характер розмови Президента з народними обранцями?

І ще одне. Невже присутність працівників засобів масової інформації заважає відвертості народних депутатів у розмові з главою держави?

Словом, напрошується висновок: найкраща інформація — цілковита відсутність інформації.

Володимир КОРОЛЮК.

У комісіях Верховної Ради України

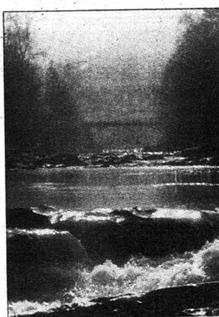
Комісія з питань оборони і державної безпеки на виїзному засіданні розглянула основні положення проекту Державної програми будівництва і розвитку Збройних Сил України, основні напрями та шляхи її виконання, а також стан підготовки пропозицій про використання шахтних пускових установок стратегічних ракетних комплексів, які ліквідовуються, в мирних цілях.

Було заслухано інформації та пояснення заступників міністра оборони України та командуючих видами військ, керівників управлінь.

Вів засідання Володимир Мухін. В ньому взяли також участь члени інших постійних комісій Верховної Ради України.

Прес-служба Верховної Ради України.

Знак біди: повінь

● Кривий Ріг

Нечувана за останні 26 років

повінь очікується у Кривбасі

Сніговий покрив у 3—5 разів перевищує середньорічні показники. На водоймах, ріках Саксагань та Інгулець крига завтовшки 50—60 сантиметрів. В результаті, до зони підтоплення потрапляють близько 20 вулиць, понад 150 будинків Кривого Рогу. Втішає лише те, що така доля не спіткає жодне промислове підприємство чи місце зберігання сировини і матеріалів, які містять токсичні речовини. Пояснюється це не чистою випадковістю, а всебічно грамотними розрахунками ще на стадії вибору майданчиків під їх спорудження.

— Реальна загроза під час повені, — розповідає заступник начальника штабу цивільної оборони Кривого Рогу підполковник Володимир Полканов, — виходитиме від водосховищ гірничо-збагачувальних комбінатів. Уже зараз у деяких з них об'єми води вдвічі перевищують їх проектну норму. Другим джерелом напруги стане Найбільше в Кривому Розі Карачунівське водосховище, у яке, в разі несподіваного підтоплення, додатково вливається 350—400 кубометрів води. Але цей процес регульований. До речі, її надлишки стали скидати ще на початку лютого. Але за місяць змушені були припинити скидання, бо почалося підтоплення населених пунктів Херсонської області, а в Миколаївській навпаки — зневоднення цілих районів.

Беручи до уваги реальні масштаби і можливу раптовість стихії, міською і районними повенепопереджувальними комісіями розроблено конкретні заходи. Для жителів, чиї будинки можуть потрапити до зони затоплення, місцем тимчасового помешкання стануть профілакторії, гуртожитки, готелі, а місцем харчування — їдальні та ресторани. У лікувально-профілактичних закладах додатково розгорнуто майже 200 ліжок.

На випадок термінової евакуації населення заготовлено десятки плавзасобів, вантажівок та автомобілів. Для уникнення непорозумінь і з метою економії кожної хвилини з водіями автотранспорту проведено навчання з хронометражем часу. Тепер кожний з них конкретно знає маршрут руху до кінцевого пункту. У боротьбі з повінню візьмуть участь саперні та інженерні підрозділи, оснащені спецтехнікою, понтонами, іншими засобами.

Словом, до повені в Кривому Розі приготувалися ґрунтовно, — такого висновку дійшла урядова комісія з техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій, яка відвідала місто.

Михайло НЕХЛЮДОВ.

Закон України

Про порядок погашення прострочених банківських позичок сільськогосподарськими товаровиробниками у 1996 році

1. Встановити, що до 1 січня 1997 року погашення прострочених позичок, наданих комерційними банками сільськогосподарським товаровиробникам станом на 20 лютого 1996 року, здійснюється першочергово перед погашенням відсотків за користування ними.

Штрафні санкції за прострочення погашення таких банківських позичок (у тому числі підвищені відсотки за користування банківською позичкою) не застосовуються до 1 січня 1997 року.

Відсотки по цих банківських позичках нараховуються згідно з укладеними договорами про надання позичок, але не вище облікової ставки Національного банку України за відповідний період.

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
23 лютого 1996 року.

У ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

18 березня відбулося чергове засідання Президії Верховної Ради України, на якому розглянуто понад 30 питань законотворчого характеру. Зокрема, прийнято пропозицію голови Комісії з питань бюджету Миколи Азарова розглянути на цьому тижні в другому читанні Закон про Державний бюджет України на 1996 рік.

Обговорено ряд законопроектів, насамперед економічного спрямування. Серед них — про управління державним сектором економіки, про державне регулювання видобутку, виробництва і використання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння та державний контроль за операціями з ними, про ставки акцизного збору і ввізного мита на спирт етиловий та алкогольні напої та інші.

На сесію Верховної Ради внесено також ряд законопроектів щодо ратифікації міждержавних та міжнародних договорів, угод і конвенцій, у тому числі Угоди між урядом України та урядом Республіки Молдова про гарантії прав громадян у галузі пенсійного забезпечення.

Вирішено, що представлення проекту нової Конституції України, розгляд якого здійснюватиметься у встановленому законом порядку, відбудеться на спільному засіданні комісій Верховної Ради 20 березня. На цей же день заплановано розгляд питання про Конституцію Автономної Республіки Крим.

Президія ухвалила також порядок денний засідань Верховної Ради на нинішній пленарний тиждень.

Прес-служба Верховної Ради України.

Конфлікт не місцевого значення

Конфлікт між керівниками міста Одеси і Одеської області Едуардом Гурвіцем і Русланом Боделаном останнім часом набув досить помітного резонансу. Розібратися в суті суперечок, що виникли не так між цими особами, як між двома владними структурами, було доручено спеціальній парламентській комісії.

На засіданні Президії Верховної Ради України було оприлюднено висновки цієї групи. Як випливало з документів, а також виступів членів Президії, основна причина суперечок між керівниками міської і обласної влад не в якихось особистих непорозуміннях між ними, а в недосконалості законів, які регулюють відносини між різними щаблями влади. До речі, такі самі конфлікти давно тліють у Вінницькій, Черкаській, Львівській областях, вказували народні депутати.

Отже, назріла нагальна необхідність уточнити закони, що регулюють владні, майнові, фінансові стосунки на рівні місцевої влади і самоврядування.

Таким рішенням закінчилося слухання питання, яке давно вийшло за рамки Одеської області.

Компенсаційний сертифікат і можливість вибору

Точка зору

УКАЗ Президента України «Про компенсацію громадянам України втрат від знецінювання грошових заощаджень в установах Ощадного банку України та Укрдержстраху» запровадив у приватизаційний процес новий засіб платежу, що отримав назву компенсаційний сертифікат (КС). КС — цінний державний папір на пред'явника з номінальною вартістю в 1 і 2 млн. карбованців відповідно, з терміном чинності до 1 липня 1997 р. Указ Президента визначив і основні напрями його використання як засобу платежу: в мережі центрів сертифікатних аукціонів; під час закритої (пільгової) передплати на акції приватизованих підприємств членами трудових колективів. Істотним обмеженням сфери дії КС є його використання лише для викупу акцій середніх і великих підприємств з двічі проіндексованими основними фондами.

Верховна Рада України своєю постановою розширила сферу можливих дій з компенсації втрат громадянам через знецінення грошових вкладів шляхом запровадження пільгового режиму обміну грошей громадян під час проведення грошової реформи та введення національної грошової одиниці — гривні.

Загальний попит, що може бути сформований на держмайно за рахунок введення в обіг КС, за оцінками фахівців Ощадбанку і ФДМ України, становить майже 260 трильйонів крб.

Цілком ясно, що держмайно, яке виставляють на продаж за КС, має бути значно вищої якості і привабливе для громадян, котрі захочуть узяти компенсаційні сертифікати в Ощадбанку й використати їх для купівлі акцій приватизовуваних підприємств. У громадян України з'явився вибір у розв'язанні питань, пов'язаних з компенсацією втрат від знецінення грошових вкладів: якнайшвидше отримати КС і використати його для купівлі акцій приватизовуваних підприємств або почекати грошової реформи і визначитись, яким чином діяти. Запровадження в приватизаційний процес КС означає початок приватизації боргів держави, тобто приватизацію його пасивів, що аж ніяк не його й те саме порівняно з приватизацією основних фондів (активів) за приватизаційні майнові сертифікати.

Розглянемо на концептуальному рівні можливі варіанти проведення приватизаційних заходів з використанням КС. Для того, щоб отримати один КС вартістю в 1 млн. карбованців, на рахунку необхідно мати суму від 1 до 454,55 рубля. Сума від 456 до 909 рублів дає право на отримання одного КС вартістю в 2 мільйони крб. або двох КС по 1 мільйону крб. кожний.

Для мене цілком зрозуміло, що у громадян, на рахунках яких було 1000 рублів і більше, немає особливо сильних стимулів поспішати з отриманням КС. І ось чому. На суму вкладу в 1000 рублів припадає три КС вартістю в 1 млн. крб. (або один КС в 1 млн. і один КС вартістю в 2 млн. крб.). Якщо встановити курс валют (рубль: карбованець) за паритетом купівельної спроможності валют, ураховуючи лише ціни на товари й послуги роздрібного обороту, то купівельна спроможність одного рубля в грудні 1991 р. еквівалентна від 200000 до 240000 крб. у лютому 1996 р. Тим, хто палко бажає використати КС для пільгової (закритої) передплати на акції свого підприємства, нагадаємо, що для отримання 25 компенсаційних сертифікатів потрібно мати вклад у 10911 рублів. Спеціалісти з фондового ринку майже одностайно прогнозують, що КС буде значно спекулятивнішим активом, аніж майновий приватизаційний сертифікат (МПС). Тому для приватизації його буде заздалегідь лішпе скуповувати, бо ринкова ціна навряд чи підніметься до вартості номіналу, що сьогодні становить 5,27 долара США. Отож, усі двадцять п'ять КС цілком можна буде скупити за 8—9 млн. крб., що еквівалентно 50 доларам США.

Тим самим можна зі стопроцентною ймовірністю прогнозувати, що вкладники з вкладами від 1 до 500 рублів, отримавши один або два КС, одразу пустять їх в обіг. Левову частку їх ураз скуплять фінансові посередники, для яких елементарна фондова спекуляція (перепродаж викуплених за КС акцій за заздалегідь обумовленому покупцеві) стане основною формою використання пакетів КС.

Але є й інші, оптимістичніші сценарії. Головне, щоб уряд досить серйозно й відповідально поставився до економічної привабливості акцій тих підприємств, що їх запропонують на продаж за КС та до організаційно-технологічної схеми проведення цих продажів, а точніше допродаж пакетів акцій, що залишилися після проведення закритої передплати та продажу їх за МПС через мережу центрів сертифікатних аукціонів.

Керівництво ФДМ України схиляється до думки, щоб використати КС за тією самою схемою, що й МПС. При цьому пропоновано гранично спростити процедуру визначення аукціонної ціни. Якщо аукціонну ціну розраховувати через прямий баланс попиту і пропозиції, то аукціонна ціна може бути значно менша за номінал.

Проведення аукціонів з якісно різними способами платежу потребує розроблення двох різних організаційно-технологічних схем і різного, за складом документів, технічного забезпечення. Нічого доброго нас при цьому не чекає. Навіщо потрібні надвитрати зусиль виконавців під час виконання рутинних інформаційних процедур дуже великих обсягів?

Досвід розроблення й проектування багатьох систем автоматизації інформаційних процесів свідчить про те, що, запроваджуючи в приватизаційний процес якісно відмінний засіб платежу, доцільніше спроектувати нову організаційно-технологічну схему на іншій матеріально-технічній базі для її реалізації.

Основна мета приватизації з використанням ваучера, а КС є класичним ваучером, полягає в тому, щоб продати максимально можливу кількість акцій і при цьому водночас використати якнайбільше КС. Але при цьому необхідно забезпечити виконання умов, близьких до балансу попиту і пропозиції. Тобто уникнути ситуацій, коли буде розпродано всі акції і залишиться багато невикористаних ваучерів. Недопустима і ситуація, коли буде використано всі КС, а залишиться багато непроданих акцій. Умови балансу формують певні обмеження на курси акцій, встановлені до початку проведення аукціонів-розпродажів за компенсаційні сертифікати.

Пропонований метод не дуже новий. Умовно його можна було б назвати «розпродаж пакетами». У світі нагромаджено позитивний досвід, наприклад Канади. Зараз Польща розпочала реалізацію схожої моделі для великої приватизації. Цей метод полягає в реалізації кількох кроків, що йдуть послідовно. Спочатку ФДМ України на основі статистичного аналізу результатів попиту і пропозиції проведених 12 сертифікатних аукціонів формують списки підприємств п'яти категорій (дуже привабливих; привабливих; нормальних; не дуже привабливих, не привабливих).

Для підприємств кожної з позначених на першому кроці категорій призначають продажну ціну однієї акції, що має становити 25000 крб. Наприклад, одна акція дуже привабливого підприємства може коштувати від 13 до 15 номіналів (номінал дорівнює 25000 крб.); просто привабливого — від 3 до 7 номіналів; нормальне — це ті підприємства, акції яких продаватимуть за номіналом; акція не дуже привабливого підприємства коштуватиме 0,75 номіналу, а зовсім не привабливих підприємств — 0,5 номіналу.

Спеціально створена комісія у ФДМ України формує, приміром, три пакети акцій кількох підприємств, що їх продаватимуть за КС вартістю в 1 млн. крб., з такими обмеженнями:

1. Сумарна номінальна вартість пакету акцій дорівнює 0,8 вартості компенсаційного сертифіката 1 млн. крб., наприклад: одна акція дуже привабливого підприємства вартістю в 15 номіналів; дві акції привабливого підприємства, вартістю по 3 номінали кожна; дев'ять акцій одного або кількох підприємств, кожна вартістю в один номінал; 20 акцій одного або кількох підприємств, вартістю в 0,5 номіналу кожна. В цьому разі (приклад, безперечно, умовний, який лише ілюструє основну ідею) в пакеті буде 32 акції не менш як чотирьох підприємств з номінальною вартістю в 0,8 млн. крб. І за цей пакет треба буде віддати КС вартістю в 1 млн. крб.

2. Сумарна номінальна вартість пакету акцій у точності дорівнює вартості КС в один мільйон карбованців, наприклад: одна акція дуже привабливого підприємства вартістю в 13 номіналів; п'ять акцій одного або кількох підприємств, вартістю в один номінал кожна; 20 акцій одного або кількох підприємств, вартістю 3/4 номіналу кожна; 14 акцій одного або кількох підприємств, вартістю 0,5 номіналу кожна. В цьому разі в пакеті буде 40 акцій і їх номінальна вартість дорівнює 1 млн. крб.

Аналогічно збирається пакет акцій у кількості від 50 до 60 штук з номінальною вартістю від 1,25 до 1,5 млн. крб. І за такий за обсягом пакет також треба буде віддати один КС вартістю в 1 млн. крб. Кожний громадянин опиниться перед вибором, як йому краще вчинити: взяти дорожчий пакет з меншим числом, але привабливіших в економічному відношенні акцій, або, навпаки, взяти більший за обсягом пакет, але не таких уже, на сьогодні, ефективних акцій. Зазначимо, що сьогодні ніхто не зможе точно сказати, яке з приватизованих підприємств уціліє через один або два роки за роботи в ринкових умовах. Але в цьому й суть ризику кожного, хто братиме участь у «компенсаційній приватизації».

Для компенсаційного сертифіката вартістю в 2 млн. можна розробити спочатку лише два варіанти пакету. Один вартістю в 2 млн. крб., а другий — вартістю в 2,65 млн. крб. Пакети для продажу за двомільйонний КС мають бути привабливіші, аніж два пакети по одному мільйону, які можна було б придбати за мільйонний КС. Це пов'язано з тим, що для отримання бодай одного КС вартістю в два мільйони крб., потрібно мати вклад з мінімальною вартістю в 456 рублів, досить значна сума на ті часи.

Складність завдання формування пакетів полягає в тому, що їх не повинно бути мало і не повинно бути багато. Але завдання спрощується тим, що ФДМ України матиме достовірну інформацію про поточний хід продажу. Якщо Ощадбанк подасть інформацію про розподіл вкладів за величиною, кратною 454,5 рубля, то завдання формування пакетів стане ще визначенішим. У цьому разі приватизаційний процес стає регульованішим і передбачуванішим.

Достоїнствами даного методу є:

— його відносна простота, дуже високий рівень регульованості, який за рахунок оперативної зміни складу пакету може або прискорювати, або уповільнювати процес;

— від виконавців, особливо на нижньому рівні, не вимагається високої кваліфікації. Вона потрібна лише на рівні групи, яка призначає ціни акцій, але ця група за складом дуже нечисленна;

— з'являється можливість неподільний КС диверсифікувати, тобто використати для придбання акцій не одного, а кількох підприємств, що робить його значно привабливішим, аніж МПС;

— сама схема продажу пакетами ближча ментальності наших громадян, які ще не дуже орієнтуються в основних ринкових категоріях, головна з яких вільний вибір і особиста відповідальність за зроблений кожним вибір;

— найголовніше, що для цього методу не треба створювати нічого нового. Матеріально-технічна база проведення «компенсаційної» приватизації первісно готова. Це мережа відділень Ощадбанку України, через яку громадяни й отримуватимуть за своїм бажанням ці самі компенсаційні сертифікати, і тут-таки можна вибрати пакет, що цікавить кожного, й обміняти на нього свої або точніше ті КС, що їх мають на руках;

— у разі об'єктивних заперечень Ощадбанку на збільшення обсягу робіт, ніщо не заважає на період проведення цієї приватизації створити потрібну кількість нових робочих місць, витрати на організацію та функціонування яких має нести уряд;

— за такої схеми проведення приватизації ліквідність КС значно знизиться, громадяни будуть обачніші і не прагнутимуть якнайскоріше позбутися його.

Валерій РЕВЕНКО,
доктор економічних наук.

Приватизація

Практика пробиває шлях

ДОВІРЧЕ товариство «Олбі-Довіра» — одна з найбільших організацій у нашій державі, яка активно й успішно працює з приватизаційними сертифікатами громадян. Розпочавши цю складну роботу лише півтора року тому, товариство уклало майже 300 тисяч договорів з довірителями з різних регіонів України й одразу почало активно вкладати зібрані приватизаційні сертифікати в об'єкти приватизації. Причому, не в перші-ліпші, а в ті, які виглядають доволі перспективними. Експерти інформаційно-аналітичного управління товариства вивчили економічне становище понад трьохсот українських підприємств, з яких вибрали лише п'ятнадцять. Усі ці підприємства мали високі економічні показники, виробляли і виробляють конкурентоспроможну продукцію і є інвестиційно-привабливими. А деякі з них — і лідери в СНД за профілем свого виробництва.

— На фоні загальної соціальної напруженості, — говорить заступник генерального директора «Олбі-Довіри» Юрій Бондар, — коли одні довірчі товариства грубо порушують законодавство України, а інші просто вкрали гроші наших співвітчизників і зникли, «Олбі-Довіра» є одним з небагатьох товариств, які чесно і пунктуально виконують обов'язки перед своїми довірителями. Воно стало першим великим довірчим товариством в Україні, яке здійснило повне вкладання приватизаційних сертифікатів довірителів в об'єкти приватизації.

Отже, сьогодні кожен довіритель «Олбі-Довіри» став власником. Для тих, хто пов'язав свої фінансові справи з довірчим товариством, придбано акції підприємств чорної та кольорової металургії, харчової та нафтопереробної промисловості, торгівлі. Зокрема, таких акціонерних товариств, як «Універмаг «Дитячий світ», «Фабрика кулінарії» і «Ресторан «Метро» у Києві, «Оптвироборг», «Спецтехустаткування» і «Пивзавод Рогань» у Харкові, «Металургмаш» у Дніпропетровську, «Лисичанськнафтооргсинтез» у Луганській області, «М'ясокомбінат Олександрія» в Кіровоградській області, «Ексімнафтопродукт» в Одесі та інші.

Головне сьогодні в діяльності «Олбі-Довіри» — це робота з довірителями та управління пакетами акцій приватизованих підприємств. Для цього є сучасний комп'ютерний центр з унікальним програмним забезпеченням, що дає змогу за особистим номером протягом однієї-двох хвилин знайти потрібні дані про розміщення того чи того сертифіката. Отож оперативно, по телефону, довірителі одержують вкрай потрібну для них інформацію: які акції придбані, коли, скільки і за якою курсовою вартістю, яка економічна ситуація на підприємстві і чи виплачують дивіденди.

— Водночас ми намагаємося організувати тісне і плідне співробітництво з підприємствами; акції яких перебувають у нашому управлінні, — розповідає Юрій Бондар. — З цією метою спеціалісти товариства отримують інформацію про фінансове становище підприємств, відвідують збори акціонерів.

Певна річ, довірителів, як власників акцій, найперше цікавить економічне становище цих підприємств. Минулий рік був не з легких для нашої економіки, що, звісно, позначилося на роботі навіть найкращих підприємств, акції яких перебувають в управлінні довірчого товариства. У скрутній економічній ситуації багато з підприємств, одержавши хоч який-небудь прибуток, намагаються вкласти його в подальший розвиток виробництва, а не на виплату дивідендів, сподіваючись із часом примножити курсову вартість своїх акцій. Такі рішення, які приймають на зборах акціонерів більшістю голосів, не всіх задовольняють. Адже є тисячі людей, особливо — пенсійного віку, які воліли б узяти дивіденди, але змушені в даному разі підкоритися більшості.

Проте є підприємства, які і в цей тяжкий для нашої економіки час свій прибуток спрямували на виплату дивідендів. Це, зокрема харківські акціонерні товариства «Пивзавод Рогань» і «Оптвироборг» та київський «Дитячий світ».

Усім своїм довірителям, на акції яких пераховані дивіденди, «Олбі-Довіра» виплачує їх поштовим переказом або запрошує отримати гроші особисто.

Сподіваємося, що таке довірче товариство не єдине в країні. Є й інші, які можуть підтримати і прискорити процеси приватизації.

Олеся МЕНЖУЛІНА.

Київ.

Запитання руба

Перед справжніми порушниками ДАІ безпорадне?

Дорожні пости міліції Волині були попереджені колегами з Рівненщини, що в напрямку Маневицького району прямує вантажний автомобіль «Вольво» з польськими номерами, водій якого на вимогу зупинитися не реагує. На посту міліції «Маневичі» автомобіль не зупинився, а на великій швидкості взяв курс на Ковель. Тут його чекали два пости працівників відділу дорожньої міліції. Тільки вони теж були безпорадні перед «Вольво». Польський водій не відреагував на міліцейські заборонні сигнали. Не зупинився він і після того, як по автомобілю міліція відкрила вогонь з автомата й пістолета. Хотіли наздогнати... Де там нашим двигунчикам... А польський автомобіль на швидкості 160—170 кілометрів на годину прямував у бік прикордонного переходу «Ягодин — Дорогуськ». Біля міліцейського поста (вже втретє) «Любомль» його ще раз намагалися зупинити. І знову постріли...

А вже через кілька хвилин «Вольво» на території контрольно-пропускного пункту протаранив два шлагбауми... І перетнув державний кордон України. Польські прикордонники затримали зухвалого водія, з яким не могла справитись озброєна і заздалегідь попереджена дорожня міліція Волині.

Тут мимоволі напрошується думка: як таке могло статися? Для чого і для кого при в'їзді і виїзді в кожному нашому місті поставлено дорожні пости міліції?

Богдан ВЕРЕКЕТА.

Волинська область.

Розкуркулили... в 1960-му?

***РОДИНА** із села Тинного Рівненського району мала житловий будинок дерев'яний, покритий оцинкованою бляхою, із п'яти кімнат, площею 16,6 х 10, стайню-корівник, приміщення з каменю, покрите чорною бляхою, площею 40,2 х 9,2, клуню, пристосовану для утримання худоби; свинарник — приміщення з каменю під бляшаною покрівлею; вівчарник; два великих погреби. Загальна вартість майна — 180 тисяч крб. за цінами 1960 року.*

То як пильна влада проморгала оце «осяче кубло»? Чому не відправила господаря, коли той іще був живий, «возделывать» грядки на несходжених просторах Сибіру? Навряд через те, що був чех за національністю і по війні не захотів виїхати на батьківщину. Причиною «неуваги» найпевніше було те, що в хоромах Штейнера оселилися заготівельники споживспілки, нібито взявши ці будівлі в оренду. А потім — знову ж нібито! — мали намір ті будівлі викупити. За 180 тисяч рублів.

Та замість договору купівлі-продажу 13 серпня 1960 року з'явилося рішення виконкому Рівненської обласної Ради депутатів трудящих № 860, яке гласило: «Приміщення куркуля Штейнера В.В. вартістю 180 тис. крб. передати безкоштовно на баланс виконкому Рівненської міськради депутатів трудящих».

А тепер надворі п'ятий рік нашої незалежності. І як тільки вона, незалежність омріяна, нам засяяла, Ольга Володимирівна Штейнер-Вознюк засяяла також: слава Богу, нарешті! Тепер і будівлі наші віддадуть, та ще й компенсацію матимемо. І пішла шукати.

Міська й обласна комісії з прав реабілітованих, Верховна Рада України, колишній представник Президента України, управління юстиції... Відповідь скрізь одна, причому «законна»: вилучення будинків не було політичною репресією. А що ж було?

Сергій МЕЛЬНИЧУК

Рівненська область.

Не втягуйте міліцію в політику

Заява колегії Міністерства внутрішніх справ України

Проблема боротьби зі злочинністю сьогодні стоїть як ніколи гостро. Криміногенна ситуація в державі залишається вкрай складною. Органи внутрішніх справ України вживають найрішучіших заходів щодо її стабілізації. З початку року працівниками міліції проведено ряд великомасштабних профілактичних операцій, що сприяло оздоровленню оперативної ситуації в державі. Кількість злочинів, зареєстрованих у січні поточного року, зменшилася на 4,2 відсотка порівняно із січнем минулого року. Майже на 10 відсотків зупинено зростання тяжких злочинних посягань, зокрема зменшилася кількість навмисних убивств, тяжких тілесних ушкоджень, зґвалтувань, пограбувань. Тільки протягом січня із незаконного обігу вилучено близько 7,2 тисячі одиниць зброї. Майже на 6 відсотків більше виявлено злочинів у сфері економіки.

Зроблено перші кроки на шляху реформування системи органів внутрішніх справ. Керівництво МВС докладає необхідних зусиль для очищення своїх рядів від зрадників та перевертнів, відкрито й відверто розповідаючи про це людям через засоби масової інформації. Ми вважаємо, що найважливішим критерієм роботи міліції має бути її оцінка народом.

Але, незважаючи на те, що міліція України стоїть поза політикою, певні політичні сили намагаються використати її працівників у своїх інтересах. Окремі народні депутати, керівники політичних партій часто втручаються у службову діяльність органів внутрішніх справ, намагаються контролювати розслідування кримінальних справ, вирішувати кадрові питання та використовувати міліцію для розв'язання суперечностей, що з'являються у сфері цивільно-правових відносин.

Колегія Міністерства внутрішніх справ України заявляє, що втягування міліції в політичні баталії відвертає її працівників від виконання безпосередніх обов'язків, що аж ніяк не сприяє посиленню боротьби зі злочинністю. Працівники міліції й надалі суворо дотримуватимуться принципів деполітизації органів внутрішніх справ, визначаючи у своїй діяльності верховенство Закону. Ми рішуче відкидаємо спроби будь-яких політичних сил втручатися в діяльність органів внутрішніх справ і ще раз заявляємо, що у своїй роботі будемо керуватися лише Законом.

Фото Миколи КОЗЛОВСЬКОГО.

Репортаж-попередження

КОМУ ЗДАЄМО КВАРТИРУ

***ЧИ ЗАДУМУЮТЬСЯ** над цим запитанням громадяни, що латають сімейні бюджети саме за допомогою квартирантів? На жаль, магічний шурхіт «зелених» часто-густо затьмарює свідомість окремих господарів, і вони пригрівають у себе небезпечних клієнтів.*

Так, пожадливість однієї сім'ї в селі Павшині, що поблизу Мукачевого, дозволила досить тривалий час «гніздитися» тут групі вихідців з Кавказу. А ті віддячували за гостинність, численними пограбуваннями квартир закарпатців у Мукачевому, Береговому, Ужгороді, інших містах. Всього на рахунку банди понад 40 крадіжок.

Інколи впевненість у безкарності живлять дружні стосунки з... міліцією. Так, на одній з мукачівських квартир під час чергового обходу виявили двох правоохоронців, котрі спокійнісінько бенкетували собі з кавказцями.

Днями в обласному центрі на одній з квартир затримали громадянина Вірменії М., котрий проживав тут за підробленими документами. Як пізніше з'ясувалося, у себе на батьківщині М. розшукують слідчі органи за скоєння особливо тяжкого злочину.

В одному з сіл поблизу Ужгорода перебував і двадцятирічний громадянин Азербайджану Рафаел Мусаєв. У вільні від відпочину години займався... грабіжництвом. Спіймали його «на гарячому», коли разом з напарником, застосувавши фізичну силу, відібрали в мешканця обласного центру 30 мільйонів карбованців.

... Такі приклади можна продовжити. І хтозна, чим закінчилися б проживання згаданих осіб у своїх «доброзичливців». Може, й ножем до горла. То чи варто ризикувати, пускаючи до хати незнайомців? У цивілізованих країнах, приміром, щоб найняти квартиру, потрібна рекомендація чи гарант когось із добре знаних людей. Може, доцільно й нам скористатися з перевіреного життям досвіду?

Микола ГОРВАТ.

Закарпатська область.

Кримінал

Наліт на морг

До пограбування живих нам не звикати. Але кримінальний елемент дістався вже й покійників. Група злочинців вчинила напад на сумський морг. Застосувавши силу до сторожа, дебелі молодики знищили весь банк комп'ютерних даних на померлих насильницькою смертю в обласному центрі і ще трьох найближчих районах. Одного з підозрюваних у скоєнні злочину затримано. Ведеться слідство.

Віталій МАКСЮТЕНКО.

Сумська область.

ЦО

На кафедрі хімії «дохімічилися»

Скромна кафедра хімії Полтавського сільськогосподарського інституту стала предметом для досліджень представників штабів цивільної оборони і надзвичайних ситуацій обласної і міської санепідемстанцій, управлінь екобезпеки і служби безпеки. Так, у сейфі в коридорі кафедри та в ящику в підвалі було виявлено сильнодіючі отруйні та радіоактивні речовини. Щодо їх точної кількості співробітники інституту нічого конкретного сказати не змогли, не було й опису речовин. Сейф не опечатували й під охорону не брали. Вміст металевого ящика востаннє перевіряли 1956 року: в ньому тоді згадувались миш'яковий натрій, ціанистий калій, кристалічний стрихнін. Жодну із цих речовин не знайдено, і, де поділося це страхіття, також ніхто не знає. У напівзітлілому ящику виявили лише 28 склянок із реактивами, порожні колби, пробірки, порошки, — усе це слід вважати джерелом хімічної небезпеки. Такий висновок комісії. А це перевірка констатувала, що наявність великої кількості сильнодіючих отруйних речовин в інституті створює загрозу отруєння працівників і студентів вузу, а також населення міста. Зараз вживають заходів для знищення отрути.

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

Армія

Новобранці альтернативного призову

***НЕ СЕКРЕТ,** що представники окремих релігійних конфесій відмовляються від призову до Збройних Сил України, оскільки їхня віра забороняє їм брати до рук зброю, давати присягу. Згідно із чинним законодавством у нашій державі для них запроваджено альтернативну службу.*

На Буковині юнаками-відмовниками опікується спеціальна комісія, створена при облдержадміністрації. Такі особи працевлаштовуються в основному в закладах охорони здоров'я, соціального захисту населення, колгоспних і селянських спілках.

Нині у Чернівецькій області альтернативно служать понад двісті юнаків з віруючих родин. Більшість із них трудиться сумлінно.

Групу віруючих (із секти свідків Єгови, євангельських християн-баптистів та адвентистів сьомого дня) зараховано до складу центру соціального захисту населення «Турбота», що опікується знедоленими. Вони допомагають інвалідам, хворим пенсіонерам, самотнім громадянам, доставляють їм додому харчі, медикаменти, прибирають квартири. Керівництво центру задоволене їхньою роботою, адже для патронажу важко підшукувати людей, враховуючи також, що це висококоплачуваний персонал.

На жаль, далеко не всі альтернативники витримують цей іспит. Але з порушниками не цяцькаються: згідно з чинним законодавством їх направляють на службу безпосередньо до Збройних Сил. І ніякої знижки нікому не робиться.

Нещодавно обласна комісія в справах альтернативної служби, що саме й виступає арбітром у таких ситуаціях, прийняла суворий вердикт, відповідно до якого кільком недисциплінованим юнакам довелося одягнути солдатські шинелі.

Василь БАБУХ.

Чернівецька область.

Робота: від японського світанку до української зорі

ДНЯМИ *посольство України в Японії відзначає річницю діяльності. Термін невеликий, але він умістив перший в історії двох держав візит Президента України в Японію, довготривалі переговори про надання кредиту Ексімбанку Японії, налагодження співробітництва між компаніями і ще багато іншого. Пропонуємо інтерв'ю Надзвичайного та Повноважного Посла України в Японії Михайла ДАШКЕВИЧА.*

— Кажуть, за цей час відбувся «прорив» у наших двосторонніх відносинах?

— Слово «прорив» не дуже пасує до повсякденної, напруженої праці. Але про певні результати вже можна сказати. Приміром, про те, що відносини із цією економічною наддержавою можуть полегшити інтеграцію до світового співтовариства. По-перше, політична підтримка Японії, як одного із найвпливовіших лідерів «великої сімки», сприятиме зростанню авторитету України. По-друге, зважаючи на величезні фінансово-інвестиційні, технологічні та торговельні можливості Японії, тісне співробітництво з нею прискорить входження нашої економіки у світову систему. І по-третє, не слід відкидати повоєнний досвід Японії, який може бути для нас повчальним. Бачите, тут часто доводиться працювати за правилом: «Все, і на вчора!». А японські партнери працюють сьогодні — на завтра. Отож, щоб не розпорошувати сили, зосередилися на кількох пріоритетних напрямках. Перший — розбудова торговельно-економічних відносин. Можна без перебільшення сказати, що минулий рік став відкриттям України для японських бізнесменів. Поштовхом до цього був приїзд Леоніда Кучми. Адже під час візиту знято практично всі перешкоди, які були в торговельно-економічному співробітництві (зокрема, протекціоністське митне оподаткування українського імпорту в Японію, відсутність кредитування японського експорту).

Щоб не бути марнослівним, наведу цифри. Порівняно з 1994 роком товарооборот між нашими країнами збільшився на 18 млн. 802 тис. доларів. При цьому простежується зростання українського експорту в Японію (на 30 млн. 197 тис. доларів). До речі, у графіку моїх зустрічей з японцями переважають переговори з керівниками провідних корпорацій і банків Японії.

— Наприклад?

— Ось записи у моєму робочому щоденнику за останній тиждень: зустрічі з президентами компаній «Тошиба керамікс», світовим гігантом у виробництві напівпровідникових матеріалів, «НТТ ДоКоМо», яка займає передові позиції у впровадженні мобільних систем зв'язку, консультації з генеральним директором кредитного департаменту Ексімбанку Японії, щодо реалізації наданого Україні кредиту та генеральним менеджером провідного торгового об'єднання «Сумітомо» щодо спільних проектів. Навіть під час недавньої зустрічі з керівництвом парламентської Асоціації японсько-української дружби поруч з іншими обговорювалася тема поглиблення економічного співробітництва.

Звичайно, японці не займаються альтруїзмом. Україні також є що запропонувати. Такі українські гіганти, як Дніпропетровський «Південмаш», Запорізький титано-магнієвий комбінат, Горлівський «Стирол», Одеський кабельний завод, Нікопольський завод феросплавів і багато інших, вже зуміли зацікавити японських партнерів.

— Ви згадали зустріч із директором Ексімбанку. «ГУ» неодноразово порушував цю тему. Кредитну угоду вже підписано, але гроші, здається, ще не йдуть.

— Як на мене, кращої назви для епопеї з реалізацією згаданих кредитів, як «ходіння по муках», важко підшукати. Хоч угоду підписано, на жаль, «муки» ще не закінчилися. За словами керівників Ексімбанку Японії, вони були готові відкрити кредитну лінію через три-чотири місяці після рішення японського уряду надати Україні 200 млн доларів. Однак через невиправдане зволікання з підготовкою кредитних угод (йдеться про угоди щодо 50-млн «товарного» та 150-млн «реабілітаційного» кредитів) з боку деяких урядових структур (іноді спадало на думку, що робиться це зумисно!) згадані документи підписали тільки 28 грудня, в останній робочий день минулого року за годину до закриття головного офісу «Ексімбанку».

Але, як з'ясувалося, до щасливого кінця ще далеко. Нині цей документ повинна ратифікувати Верховна Рада України, але його досі не передано до законодавчого органу. У наших економічних відносинах виникло певне напруження: японські експортери не можуть розмістити замовлення за кредитними контрактами серед місцевих товаровиробників. А це означає, що комбінати у Кривому Розі ще тривалий час не отримають бульдозери, великі самоскиди, запасні частини до них, грейдери, виготовлені компаніями «Сумітомо» та «Міссьо Ваї». Компанія «Тойота» не може реалізувати поставки автомобілів невідкладної медичної допомоги, виготовлених на замовлення Міністерства охорони здоров'я України. Гальмується надходження японської електронної техніки до «Південмашу» та новітнього телевізійного обладнання фірми «Соні» для Національної телекомпанії України. Строк реалізації кредитних угод закінчується 31 травня. Часу залишається обмаль. Окрім того, зволікання з ратифікацією угод не дає можливості використати кошти 150-мільйонного «реабілітаційного» кредиту на покриття держбюджету України, що призводить до подальшого ускладнення фінансової ситуації в країні.

— Але, якщо так триватиме і надалі, то у японців створиться враження про Україну як ненадійного партнера...

— Мені та іншим працівникам посольства часто доводиться чути побажання японської сторони про вдосконалення системи реалізації домовленостей на рівні урядових та підприємницьких структур. Буде дуже важко вести мову з Ексімбанком про відкриття додаткових кредитних ліній, якщо ми прогавимо вже виділений 200-мільйонний кредит. А що в Японії є традиція віддавати перевагу контактам, які мають підтримку з боку урядових структур і державних установ, то вага дипломатичної місії в Японії зростає. Тому нині настала нагальна потреба відкрити при посольстві торговельно-економічне представництво.

— Мені здається, багато київських чиновників вважає, що значно дешевше обмінюватися делегаціями, а не відкривати постійне представництво...

— Хочу зауважити, порівняно з Америкою чи Європою до Японії українські делегації приїжджають поки що не дуже часто. Це пояснюється більш жорсткими правилами, які висуває японська сторона до візитів делегацій з країн СНД, у тому числі й України. Також необхідно, щоб була організація, яка візьме на себе відповідальність перед МЗС Японії запросити і спланувати програму перебування делегації, аргументуючи службову необхідність цієї поїздки. Як на мене, такий підхід раціональний, адже він унеможливлює масовий «бізнес-туризм» представників деяких наших бізнесових структур. І знову ж таки підходимо до необхідності створення торговельно-економічного представництва. Вже зараз керівники українських підприємств, які бажають серйозно співпрацювати з японськими корпораціями, перш ніж їхати до Японії, надсилають до нашого посольства факсом (радимо так робити і надалі; факс: 813-3432-0970) їх конкретні пропозиції, побажання, коротку характеристику і реквізити підприємства тощо. Після отримання таких даних посольство може розпочати пошук японських партнерів.

— Пам'ятаю, як, зателефонувавши до посольства близько десятої години вечора за японським часом («трохи» забула про різницю), здивувалася, що тут робочий день ще триває. Тоді ви відповіли, що розпочинаєте роботу за японським часом, а закінчуєте за українським. Можна зрозуміти: у штаті тільки четверо фахівців. Та й дах над головою, здається, ненадійний?

— Питання з приміщенням, мабуть, найболючіше. Фірма, яка свого часу люб'язно сприяла започаткуванню діяльності українського дипредставництва у Токіо, опинилась у складній ситуації. Озираючись на 1993 рік, коли було підписано відповідну орендну угоду, то якби не люб'язний жест з боку цієї компанії (з огляду на найвищі у світі ціни на землю та нерухомість та наші фінансові труднощі), мабуть, і нині ми продовжували б розбудовувати україно-японські відносини тільки з кабінетів на Михайлівській площі.

Сьогодні ми шукаємо нове приміщення. Розміщення та робота посольства у зовсім не пристосованому для дипломатичної діяльності приміщенні не додають авторитету Україні. Цим пояснюється і нездоровий інтерес ЗМІ, оскільки це абсолютно не відповідає усталеним традиційним уявленням про функціонування закордонних дипмісій, акредитованих у Токіо. Однак я розумію, що розв'язання цієї проблеми потребує часу. Додам лише, що, на жаль, у столицях країн—членів «великої сімки», де працюють наші дипломатичні установи, тільки в Токіо Україна не має власного приміщення.

Розмову вела
Наталя ФІЛІПЧУК.

Хроніка. Факти. Події

● *Київ*

З Вашингтоном на дружній нозі

Надзвичайний та Повноважний Посол США в Україні Уільям Міллер провів у Домі Америки брифінг для журналістів. Його темою було перебування у Києві державного секретаря США Уоррена Крістофера. Зазначалося, що візит високого гостя є продовженням спільного українсько-американського політичного діалогу.

Пан Міллер високо оцінив можливість зустрічі Уоррена Крістофера з Головою Верховної Ради України Олександром Морозом. Посол нагадав, що обидві держави активно обмінюються парламентськими делегаціями і Сполучені Штати, в принципі, задоволені рівнем розвитку таких відносин.

Відповідаючи на запитання щодо денонсації Біловезьких угод, Уільям Міллер зізнався, що вже розмовляв на цю тему з українськими дипломатами в МЗС. Проблему, сказав посол, безперечно, потрібно дослідити, але США вже зробили певні висновки щодо позиції Києва, виходячи з офіційних заяв українських політиків.

● *Тбілісі*

Самі собі нашкодили?

«Реакція на постанову Державної Думи Росії "Про поглиблення інтеграції народів, що об'єднувалися в Союз РСР та відміну постанови ВР РРФСР від 12 грудня 1991 року" з боку керівників багатьох держав світу, у першу чергу з боку керівників країн СНД, дає змогу зробити висновок, що комуністи Росії, які стали ініціаторами цього рішення, завдали найбільшої шкоди власним інтересам», — заявив Президент Грузії Едуард Шеварднадзе в інтерв'ю грузинському радіо. «Навіть коли з такою платформою комуністи переможуть на президентських виборах в Росії, це стане початком їхньої остаточної поразки», — вважає Едуард Шеварднадзе.

● *Кишинів*

Політична криза поглиблюється

Президент Молдавії Мірча Снєгур звинуватив правлячу Аграрно-демократичну партію в «проведенні антипрезидентської кампанії». У відповіді своїм опонентам, яку передав ІТАР-ТАРС, він називає серед них як правлячу партію, так і ряд впливових лівих формувань. Мірча Снєгур заявив, що їхня мета — «скомпрометувати голову держави, посварити Молдавію з сусідами, відкрити шлях проімперським, прокомуністичним силам».

● *Токіо*

Послання приємне, але усне

Міністр закордонних справ Японії Ю. Ікеда, що прибуває з офіційним візитом в Росію, буде прийнятий сьогодні Президентом Б. Єльциним та передасть йому усне послання прем'єр-міністра Японії Р. Хашімото. Як стало відомо із джерел у японському МЗС, Хашімото має намір передати, що надає важливого значення своїй зустрічі з Б. Єльциним, яка очікується через місяць в Москві, куди японський прем'єр має прибути для участі в зустрічі лідерів «сімки» та Росії з проблем ядерної безпеки, що відбудеться 19—20 квітня.

Голова японського МЗС передасть Б. Єльцину прагнення Р. Хашімото до проведення «плодотворної бесіди» з російським президентом на базі Токійської декларації, яка була підписана лідерами двох країн у жовтні 1993 року.

За повідомленнями інформаційних агентств та кореспондентів «ГУ».

У кожну школу — по детективу!

Дітям краще гратися у Шерлока Холмса, аніж у війну. Мабуть, так розмірковувала чеська поліція, коли організовувала свій музей. Тепер маленькі жителі Праги можуть навчитися тут... знімати відбитки пальців і сліди ніг. Майбутнім детективам є де розгулятися.

Фото ЧТК—Укрінформ.

Медицина

Вижити й іншим допомогти

На запитання кореспондентів відповідає доктор медичних наук, начальник Головного військово-медичного управління Збройних сил України, генерал-майор Володимир БІЛИЙ

З досьє «ГУ»

Школу закінчив в Ужгороді. Вчився у Військово-медичній академії в Ленінграді. Після її закінчення п'ять років служив у випробувальних частинах на Байконурі, де захистив кандидатську дисертацію з проблем опіків компонентами ракетного палива.

Потім — знову місто на Неві, академія, де працював майже 20 років на кафедрі хірургії міської лікарні «швидкої допомоги». Там і пройшов справжню хірургічну школу, все спробував власними руками. Іноді протягом нічного чергування доводилося робити до двадцяти хірургічних втручань. Причому і складних, таких, з якими раніше ніколи не стикався. Там і захистив докторську дисертацію.

У 1988 році через сімейні обставини (помер батько, залишилася одинокою хвора мати) повернувся в Україну.

Наприкінці 1994 року очолив Головне військово-медичне управління Збройних сил України.

— Володимире Яковичу, що вам вдалося зробити протягом року на новій посаді?

— Зроблено немало. І найголовніше, щоби лікар почував себе лікарем, а не статистом. Але не все із задуманого, на жаль, вдалося реалізувати, бо армія, як і вся держава, потрапила в критичну ситуацію. Армія, певна річ, нічого не виробляє, а тільки споживає, виконуючи свою головну функцію, — захист країни. Та коли з кожним роком витрати на армійські потреби у державному бюджеті постійно зменшують, то як ця армія має себе почувати? Звісно, доволі кепсько. Борги сьогодні у неї величезні: і за харчі, і за одяг, і за медикаменти, і за опалення... Зокрема, наш центральний госпіталь винен державі за електроенергію, за несплачені податки десятки мільярдів карбованців. І ці борги з кожним днем ростуть.

Знаєте, за часів союзу люди набули своєрідного менталітету, якого ніяк не можуть позбутися. І сьогоднішня ситуація в нашій країні чимось нагадує ситуацію з хворими, які потрапили в онкологічну лікарню. Так, усі хворі знають, куди вони потрапили, проте кожний з них сподівається, що пухлина загрожує всім, але не йому.

Так і наш співвітчизник мислить: мовляв, у всіх погані перспективи, але його самого це, начебто, не стосується. Мовляв, треба перечекати-перебути цю кризову ситуацію — а там ліпше буде.

Але хто поліпшить ситуацію, якщо ми самі цього не зробимо? Та ніхто! Отже, треба не вичікувати, а починати працювати по-новому. Причому, негайно.

Стосується це і медичної служби, де багато дечого також треба реорганізувати, поміняти. І насамперед позбутися тих, хто нічого не робить. У нас, як і всюди, є багато людей, які щоденно ходять на службу, але не знають, що таке робота. Бо є лікувальні заклади, де лікарі приймають протягом дня двох-трьох пацієнтів і одержують півтори, а то й дві місячні ставки. І є центральна поліклініка, де лікар, який одержує одну ставку, приймає 50—60 пацієнтів щодня. І змінити ситуацію можна у доволі простий спосіб: перевести лікарів, які сидять практично без роботи, в центральну поліклініку і таким чином зменшити навантаження основного персоналу. Але ті, кого ми хочемо змусити працювати по-справжньому, обома руками відбиваються від такої реорганізації, здіймаючи галас, що це розвал нашої медичної системи. А вони просто не звикли працювати.

— Та саме життя диктує свої умови, змушує шукати оптимальні рішення.

— То правда. Та ось що не дає спокою. На те, що можна було б зробити протягом тижня, ми витрачаємо місяці. Скажімо, майже рік тому відбулося спільне засідання колегій Міноохорони здоров'я і Міноборони, де йшла мова про подолання відомчих бар'єрів, про об'єднання зусиль медиків, про інтеграцію їхньої роботи. Бо навіщо в столиці будувати кілька відомчих лікарень, якщо можна створити один могутній медичний центр з необхідним обладнанням, що буде, до речі, набагато дешевше. І, зрештою, найголовніше — матимемо змогу істотно поліпшити якість роботи.

Та ось яка з того вийшла петрушка. Спільне рішення двох колегій, повторюю, з'явилося в березні минулого року. А урядове рішення з цього приводу прийняте лише через півроку — наприкінці жовтня. Та ще й з великими змінами того, що ми пропонували в первісному варіанті. Ось так ми і працюємо.

— Тепер Україна має власну військово-медичну академію. Знаємо, що її створити було досить нелегко.

— Так. Адже всі думали, що треба створювати ще один окремий вуз. Та де ми такі великі гроші візьмемо? Отож зупинилися на іншому варіанті, який мені доводилося довго відстоювати. А точніше — взяли за основу три вже діючих заклади. Головний госпіталь став клінічною базою академії, наше військово-медичне відділення — навчальною, а центр професійного здоров'я реорганізували в науково-дослідний інститут.

Звичайно, це не традиційне вирішення проблеми — такого раніше не практикували. Але слухачі академії почуватимуть себе, скажімо, на тій же клінічній базі не як гості, а господарями. Отже, й ефект, і користь від лікувальної практики будуть значно більшими.

— Нашій медицині, і військовій у тому числі, хронічно бракує коштів. Про це всі пишуть і говорять. Але медицина належить до тих сфер діяльності, де можна самому заробляти на себе. І доволі непогано.

— Заробити можна, але не дають. Нам, як повітря, потрібен закон про комерційну діяльність державних лікувальних закладів. Усіх без винятку: цивільних, військових, міліцейських... Щоби вони частково заробляли на себе. І щоб ці гроші працювали для розвитку охорони здоров'я, а не потрапляли в кишені окремих людей. Скажімо, 65 відсотків заробленого — для розвитку лікувального закладу, 25 — для підвищення зарплати медиків, 10 — у фонд системи допомоги.

Та й очевидно, що для такої діяльності потрібні пільги. А то як виходить? Недодали (і доволі істотно!) грошей з державного бюджету, а тепер ще й з допомогою податків забирають останнє.

— Вам, блискучому хірургові, мабуть, нелегко займатися такою невдячною організаторською роботою?

— Звісно, прикро, що дедалі менше часу залишається для хірургії. Але те, чим я сьогодні займаюсь, не вважаю за невдячну роботу. Добра справа завжди залишає добрий слід, що там не говорили б. Можливо, поставивши на ноги військово-медичну академію, буду більше займатися тим, що найліпше вмію робити. Про душу також треба пам'ятати.

Розмову вели
**Марина МІРОШНИЧЕНКО
і Роман ВАТРИЧ.**

Право

Михайло ПАНЬКОВ: «Щоб перемогло добро, треба подолати зло»

З досьє «ГУ»

Паньков Михайло Дмитрович народився 1942 року на Івано-Франківщині. Закінчив училище міліції, вищу школу МВС у Києві. Працював оперуповноваженим, заступником, начальником райвідділу, згодом заступником і начальником Івано-Франківського облуправління міліції.

Має спортивні розряди з тенісу, футболу, боротьби. Захоплюється детективною та історичною літературою. Рішучий, цілеспрямований. У грудні 1994 року був призначений на посаду начальника управління МВС України у Хмельницькій області. Що ж вдалося зробити генералові на новому посту, які проблеми стоять поперек міліцейських доріг? Про це — в інтерв'ю з Михайлом Дмитровичем.

— Як і в кожної людини, що приходить на нове місце роботи, задумів було чимало. Та об'єктивна реальність не дала можливості розкрити значну частину злочинів, стабілізувати криміногенну ситуацію в Хмельницькому та містах обласного підпорядкування. Далися взнаки низька виконавська дисципліна, слабке матеріально- технічне забезпечення. Крім цього, рівень заробітної плати не відповідає і досі вкладу енергії, мужності й відваги працівника міліції під час виконання службових завдань. Саме тому найкращі, найдосвідченіші фахівці пишуть рапорти і йдуть у комерційні структури. Там їм платять у п'ять-десять разів більше. А окремі хоч і залишаються на роботі, але більше прислуговуються комерсантам, корумпованому світу, ніж закону. Отож, щоб це усе побачити на новому місці, потрібен був час.

— Тепер прислужників мафії ви віддаєте до суду?

— По-перше, за законом слідчі дії проти працівника міліції ведемо не ми, а прокуратура. По-друге, слід мати на увазі, що на корумпованих олімпах сидять не дурні люди. І вони добирають для свого обслуговування професіоналів високого гатунку, які дуже рідко припускаються помилок. А оперативна інформація, не закріплена процесуально, дає нам підстави тільки позбавлятися таких людей під час кадрового формування. І це ми робимо. З другого боку, ми розпрощалися з багатьма керівниками через їх професійну нездатність, ледарство, невміння керувати офіцерськими колективами. За час, що минув від дня мого призначення начальником УМВС України у Хмельницькій області, ми змінили більш як наполовину керівний склад відділів та управлінь міліції.

— Як це позначилося сьогодні на криміногенній ситуації в області?

— Лінощі, крутійства — то такі риси характеру, як хвіст у ящірки. Тільки-но відрубав, а він знову росте. Та все ж таки постійна підвищена вимогливість від генерала до сержанта дала позитивні результати в усіх службах. Збільшилася кількість розкритих і розслідуваних злочинів, викрито півсотні злочинів у кредитно-банківській, фінансовій та зовнішньоекономічній сферах. Протягом минулого року нам вдалося знешкодити 49 організованих злочинних груп, серед них два бандформування. Як мовиться, на чисту воду виведено відомих авторитетів злочинного світу Смика, Побережного, Бойчука, Левченка, Мамчака, Снігура, Щесняка та інших. До речі, всі вони за свою зухвалу протиправну діяльність отримали значні строки позбавлення волі. А всього за названий період до кримінальної відповідальності було притягнуто понад 70 членів організованих злочинних груп.

Уже в нинішньому році оперативними підрозділами УМВС викрито злочинні групи з ознаками організованості, які займалися збутом вибухівки, боєприпасів і вогнепальної зброї, скоювали розкрадання сільгосппродукції та промислової сировини. Днями наші оперативники в обласному центрі затримали членів міжрегіональної злочинної групи, на озброєнні якої були обріз мисливської рушниці та газовий пістолет. А прибули вони у Хмельницький для скоєння розбійницьких нападів на замовлення.

— І все ж, Михайле Дмитровичу, незважаючи на оперативні й рішучі дії міліції, в області неспокійно. На її теренах, кажучи армійською мовою, дислокується дивізія працівників міліції, офіцерський полк Служби безпеки України, прокурорський батальйон. Невже таке могутнє правоохоронне формування не може наступити на горло злочинного світу?

— Злочинність — це не грушка на дереві: обтрусив і нема. Вона є ознакою стану суспільства в цілому. Чим хворіше суспільство, тим складніша криміногенна ситуація. Слід дивитися правді у вічі й визнати, що багато людей на порушення законів йдуть не через буяння жирних м'язів, а через злидення життя. З другого боку, держава, розваливши ідеологію комуністичну, що якось втримувала у руках моральні цінності людини, не сформувала нової ідеології. Багато молодих людей зрозуміли цілковиту свободу людини як ознаку вседозволеності, можливості нехтувати законом і мораллю. Законослухняністю почали не вирізнятися окремі найвищі чини у державі. То який приклад мав брати для себе неук?!

За політичними чварами, протистояннями і досі не врегульовано правову базу. Пройдіться сьогодні місцями позбавлення волі, подивіться, хто там сидить. В основному — простий люд. І тут вина не так тих, хто мав би виявляти злодіїв міжрегіонального масштабу, а передовсім — судової системи. Як тільки у їхні стіни потрапляє постать, що за спиною має торбу валюти, вона обов'язково залишиться на волі. Застосовуються різні пом'якшувальні статті. Або ж, знаходячи якусь шпаринку у процесуально-слідчих діях, справу топлять «дослідуванням». Про суб'єктивізм судових інстанцій свідчить хоча б те, що торік обласний суд відмінив з добрий десяток вироків «за м'якістю». Тобто кара за законом мала бути суворіша. Отож, якщо суд раз, вдруге, втретє перекреслить роботу оперативника і слідчого, то чи надалі вони ставитимуться до роботи з попереднім сумлінням? Постає закономірне запитання: а чому на моїй праці має наживати добрих поклонів інший?

— Пальма в пустелі сама не виросте. Так само і міліція в області злочинність не здолає. Але порівняно з іншими регіонами у вас процент розкриття злочинів досить високий, область входить до десятки кращих в Україні.

— То правда. Але в нашій роботі цифра не завжди об'єктивна. Скажімо, якщо ми не будемо виявляти злочинців, то їх ніби й не буде, за винятком очевидних. І навпаки, чим більше й активніше працюватимуть оперативні служби, тим вищий буде процент зростання. Окремі регіони, які мали доволі незначні відсотки, вже продемонстрували Україні, що за статистичним спокоєм там зріла біда. А ситуацію тримаємо під контролем, найбільш зухвалі групи в нас у полі зору, з ластки їм не вибратися.

— Уже не один рік на всіх рівнях йдеться про боротьбу з корупцією. Що в цьому плані робиться в області?

— Скажу так: ніхто хату не будує з даху. Корумпованість треба ліквідувати з столиці, обрубуючи туди доступ ходакам з провінції. Тільки за таких умов можна говорити про розгортання роботи на низах. А для цього, як зауважував Президент України Леонід Кучма, потрібна відповідна повноважна структура, підконтрольна тільки Президентові.

— Але ж на регіональному рівні є також своя корупція. Тож чи не є ротація керівних кадрів міліції, як, скажімо, у вашій ситуації, певним застереженням від корупції?

— Найкраще застереження — це людська порядність і совість. Але й ротація кадрів немало важить. Людина приходить на нову роботу з вільними руками, з'являється додаткова енергія. Але в цьому разі і держава мусить турбуватися про таких людей: мають бути спеціально облаштовані службові квартири, що потім вивільняються для наступника, врегульовуватися питання проживання після виходу на пенсію тощо.

— У цей скрутний час, коли міліцію досить часто лають, іноді навіть безпідставно ображають, чи не буває у вас хвилин відчаю, бажання все покинути й піти геть?

— Як і в кожної людини, сьогодні прикрих хвилин, аж до щему в серці, задосить. Але отак покинути роботу, яку люблю і розуміюся, — то була б ознака слабкодухості...

Розмову вела
Надія ПАКУЛЬКО.
Хмельницький.

Арбитражный суд Одесской области по заявлению ГНИ Жовтневого района возбудил дела о признании банкротами:

4.12.95 г.

1. № 5/11б МП «Эдельвейс» г. Одесса, ул. Р. Люксембург, 17, р/счет № 76095507 в Жовтневом отделении УСБ, МФО 328038.

2. № 5/7б кооператив «Взморье» г. Одесса, ул. Екатерининская 8/10, р/счет № 461709 в АКБ «Финбанк».

3. № 5/6б СП «Одесса-круиз-компани» г. Одесса, ул. Суворова 1, кв.8, р/счет 609258 в Одесском отд. Эксимбанка, МФО 328618.

4. № 5/5б МП «Донакс» г. Одесса, ул. Екатерининская, 48, р/счет 467870 в КБ «Порто-Франко», МФО 328180.

5. № 5/4б МП «Ромб» г. Одесса, ул. Ланжероновская, 1, р/счет 4468181 в Жовтневом отд. УСБ г. Одессы, МФО 328038.

6. № 5/2б, МП «Роялти» г. Одесса, ул. Радостная, 2/4, р/счет 467068 в Ленинском отд. ПИБ г. Одессы, МФО 328403.

8.12.95 г.

1. № 6/2Б, МП «Карт-Бланш» г. Одесса, ул. Бебеля (ныне Еврейская), 13, р/счет 1468656 в Одесской облдирекции УСБ.

2. № 6/3Б, «Фонд благотворительной помощи беженцам, переселенцам, жертвам межнациональных конфликтов и стихийных бедствий» г. Одесса, ул. Р. Люксембург, 17, р/с 700605 в АК «Норд Банк» г. Одесса.

3. № 6/4Б ООО «Юля» г. Одесса, ул. Гарибальди, 5, р/счет № 2467455 в Ильичевском отд. ПИБ, г. Одессы.

4. № 6/5Б ООО «И. К. С. Коммуникации» К° ЛТД, г. Одесса, ул. Троицкая, 30, кв.28, р/счет 468745 в Жовтневом отд. УСБ г. Одессы.

5. № 6/6Б НПФ «Симеста-Фарм» г. Одесса, ул. Еврейская, 10 кв.16 (бывшая ул. Бебеля), р/счет 2467193 в Облдирекции УСБ г. Одессы.

4.10.94 г.

Дело № 5/135 территориальная организация Жовтневого района г. Одессы союз «Чернобыль» г. Одесса, ул. Менделеева, 3, р/с 3700879 в Жовтневом отделении Жилсоцбанка г. Одессы, МФО 328038, валютный счет № 990010809.

Кредиторам, а также, возможным санаторам направлять заявления с имущественными требованиями к должнику в месячный срок с момента публикации по адресу: 270032, г. Одесса, пр. Шевченко, 4, Арбитражный суд Одесской области.

Объявление о продаже акций и облигаций

Сельскохозяйственное Открытое акционерное общество

«Контрольне обладнання»,

ЗКПО 19367476, уставный фонд — 158,0 млрд. крб., имеющее в пользовании 2675,5 га земли, освобожденное от уплаты налога на прибыль по ноябрь 1999 года, предлагает к продаже:

1. Облигации на предъявителя в объеме 1960 шт., срок выпуска с 1 марта 1996 года, срок погашения 1 марта 1998 года. Стоимость одной облигации — 100 $US. Проценты выплачиваются ежеквартально в размере 18% годовых от стоимости облигации.

2. Простые акции на предъявителя второго выпуска в объеме 3000 шт., стоимость одной акции — 70,67$US. Выплата дивидендов производится ежеквартально в размере не менее 12% годовых от стоимости акции.

Покупатели оплачивают стоимость облигаций и акций в национальной валюте Украины по курсу НБУ на день продажи.

Предложения о покупке акций и облигаций прошу направлять: г. Киев, ул. Энтузиастов, 5, офис 165; тел. 555-87-14; т/факс 544-92-11 с 9-00 до 18-00.

Арбитражным судом Крыма (334000, Симферополь, ул. К. Маркса, 18) возбуждено дело № 357-5 от 14 февраля 1996 года о признании банкротом Кировского ремонтно-транспортного предприятия.

Юридический адрес: 334710, Крым, пгт. Кировское, ул. Полтавская, 2, р/счет 383970 в отделении банка «Украина» в пгт. Кировское, МФО 324106.

Претензии кредиторов и заявления возможных санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбитражным судом Крыма (334000, Симферополь, ул. К. Маркса, 18) возбуждено дело № 334-2 о банкротстве малого предприятия «Лотос-2» (334320, Евпатория, ул. Черноморское шоссе, 2; р/с 467111 АК Укрсоцбанка).

Претензии кредиторов принимаются в месячный срок со дня опубликования объявления.

Информация о выпуске акций акционерным обществом «Росток»

Акционерное общество «Росток» образовано на основании принятого учредителями решения от 17.01.1996 г., протокол №1.

Учредители общества: А. О. «Каравай», ООО «Пресс».

Предмет и цели создания: производство и реализация хлебобулочных, кондитерских, макаронных и других продуктов; улучшение снабжения ими населения с целью получения прибыли.

Уставный фонд общества: 120 млрд. крб.

Акции: простые именные; номинальная стоимость одной акции — 5 млн. крб.; количество акций — 24 тыс. шт.; акции учредителей — 8,4 тыс. шт. (35%).

Лица, желающие приобрести акции, обязаны до 18 мая 1996 г. внести не менее 30% стоимости акций; до 20 июня 1996 г. — не менее 60% стоимости акций; оставшуюся часть стоимости акций внести не позднее шести месяцев с момента регистрации АО; подписка проводится в наличной и безналичной форме.

Пакет акций, принадлежащих одному лицу (физическому или юридическому) не может по стоимости превышать 300 млн. крб.

АО «Каравай» вносит в уставный фонд общества здание, сооружения, оборудование общей стоимостью 37 млрд. крб.

Учредителями общества обеспечивается квота мест — 51% в совете (наблюдательном совете) общества.

Члены трудового коллектива Стахановского хлебокомбината имеют первоочередное право в подписке на акции общества.

Начало подписки — 1 апреля 1996 г.

Конец подписки — 18 мая 1996 г.

При полной реализации объявленного количества акций их распространение прекращается досрочно.

Подписка на акции проводится по адресу:

г. Луганск, ул. Советская, 60; г. Стаханов Луганской области, ул. Лобачевского, 27.

Вклады в уставный фонд в денежной форме перечисляются на текущий счет 000389620, Дирекция АК АПБ «Украина», г. Луганск, МФО 304698, код. 00381350.

Учредительное собрание общества состоится 28 июня 1996 г. по адресу: г. Стаханов Луганской области, ул. Лобачевского, 27.

В случае не состоявшегося учредительного собрания учредители на протяжении 30 дней возвращают внесенные подписчиками денежные средства и имущество.

Дивиденды будут выплачиваться один раз в году, до 1 июня после окончания отчетного года. Окончательно вопросы уставного фонда, выплаты дивидендов будут решены на учредительном собрании акционеров.

Арбітражний суд Києва (Київ-30, вул. Б. Хмельницького, 44-В) порушив справу № 17/42 про визнання банкрутом МП «Добробут» (юридична адреса: 252151, Київ, вул. Малопідвальна, 15, розрахунковий рахунок № 1468867 в АКБ «Градобанк», МФО 300078).

Претензії можливих кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця зі дня опублікування цього оголошення.

Арбітражний суд Тернопільської області порушив справу № 1148/3 про банкрутство малого приватного підприємства «Троя».

Юридична адреса боржника: 283150, Бережани Тернопільської області, вул. Депутатська, 12.

Банківські реквізити: розрахунковий рахунок № 468213 у Підгаєцькій філії Тернопільської обласної дирекції акціонерного поштово-пенсійного банку «Аваль».

Арбітражний суд приймає заяви кредиторів і можливих санаторів протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою: 282021, Тернопіль, вул. Грушевського, 8.

Арбитражным судом Крыма (334000, Симферополь, ул. К. Маркса, 18) возбуждено дело № 1285-6 о банкротстве ООО «Сапфир» (334111, Крым, Симферопольский район, с. Пионерское, ул. Сумская,12-а), р/с 467821 в Крымском филиале акционерного профсоюзного банка «Согласие».

Претензии кредиторов принимаются в месячный срок.

У номер

● *Черкаси*

Демократи відступили...

Уп'яте вийшли на передвиборний старт кандидати в народні депутати України по Соснівському виборчому округу № 148 міста Черкас. Цього разу їх четверо. Це Анатолій Коцюба, заступник прокурора області, Олексій Стародуб, лідер обласної комуністичної організації, Равіль Абубекеров, президент АТ «Концерн «Енергія» та Володимир Півторак, суддя Соснівського районного суду. Досі 50 кандидатів безуспішно намагалися подолати 50-відсотковий бар'єр участі виборців у голосуванні. Зваживши, що через недолугість Закону про вибори на вітер викинуто мільярди народних грошей, котрі можна було використати на підтримку знедолених людей, національно-демократичні сили міста свою кандидатуру не висунули і закликали черкащан бойкотувати вибори.

● *Ужгород*

Забули про... СБУ

Неординарна подія сталася на нещодавно відкритому КПП «Убля — М. Березний». Вже після його закриття, о 21-й годині, українсько-словацький кордон спробували нелегально перетнути кілька легковиків іноземного виробництва. Про «зелений світлофор» окремі липкі на руку словацькі та українські прикордонники домовилися заздалегідь. Але випустили одну «невеличку» деталь — забули про працівників СБУ. Ті ж не дрімали й затримали порушників.

За фактом спроби контрабанди затримано четверо громадян України, в тому числі одного прикордонника. Словацькими правоохоронними органами теж заарештовано двох військових. Ведеться розслідування.

● *Олександрія*

ТЕЦ без покрівлі

Несподівано завалилася покрівля Олександрійської ТЕЦ, яка обігріває майже десятитисячне робітниче селище Димитрове та подає пару на місцеву брикетну фабрику. Оголилася площа розміром 27 на 30 метрів. Причиною аварії стала корозія, що вразила несучі колони, які служили вже кілька десятиліть і ні разу не ремонтувалися. Обійшлося без жертв, бо аварія сталася після 21-ої години. Та й котли залишилися цілі, а то довелося б димитрівцям знову мерзнути, як минулої зими, коли один котел було виведено з ладу. На місці аварії працює міністерська комісія.

● *Одеса*

Операція «Іноземець»

Під такою умовною назвою правоохоронні органи Одеської області провели перевірку 65 готелів, 194 гуртожитків, близько 3 тисяч приватних адрес. Виявлено й притягнуто до адміністративної відповідальності за різноманітні порушення майже тисячу чоловік, оштрафовано близько ста посадових осіб. Є й особливі знахідки: приміром, автомобіль марки «Вольво», раніше викрадений у посольства Швеції в Україні.

Досвід

ОБРАЛИ ФЕРМЕРА ГОЛОВОЮ

На Вінниччині простежується тенденція до збільшення числа фермерів, загальна кількість яких становить вже майже тисячу чоловік. Зростає також кількість створених ними господарств.

Якщо хтось думає, що вінницькі фермери змогли уникнути банкрутства і таким чином утриматись на плаву, він глибоко помиляється. Без цього не обійшлося. Як правило, зазнають розорення ті, у кого невеликі (до 10 га) наділи. Яскравий приклад тому Липовецький район, де ряди фермерів порідім майже наполовину.

Звідки ж тоді така цифра? В обласній асоціації фермерів повідали: на місці одного збанкрутілого господаря з'являється, приблизно, два нових.

Подільські газди, у розпорядженні яких нині 18,5 тисячі гектарів ріллі (в середньому по 20 га на кожного), все міцніше стають на ноги. Показники їхньої роботи за минулий рік далеко не ті, що були попервах. Це вже можна порівнювати із здобутками колективних сільгосппідприємств. Виконавчий директор згаданої асоціації фермерів Володимир Пушкар навів такі факти. Фермери, скажімо, обійшли КСП з врожайності овочів і картоплі. Їх зібрано з гектара більше відповідно на 20 і 11 центнерів. Вперше від початку фермерського руху в області його учасники досягли високого врожаю цукрових буряків. Ця технічна культура для господарств Вінниччини, як відомо, провідна. Їй завжди приділяли і приділяють особливу увагу. Незважаючи на це, фермерський наділ був щедрішим. Якщо КСП зібрали на круг в середньому по 212,6 центнера, то фермери майже на 26 центнерів більше.

— На фермера, — продовжує В. Пушкар, — перестали дивитися скоса. Його почали визнавати. Подекуди навіть владні структури.

Недавно з ініціативи держадміністрації Бершадського району (одного з найбільш розвинених сільськогосподарських районів) директором радгоспу призначено місцевого фермера. Те, що радгосп «Михайлівський» доведений до ручки, а зміна керівника назріла давно, бачили всі. Однак мало хто вірив, що саме районна влада запропонує на посаду директора кандидатуру Анатолія Головні. Анатолій Трохимович недавно повернувся в село. Чотири роки минуло відтоді, як залишив роботу інженера-технолога на одному з підприємств Києва. Протягом цього часу зумів зарекомендувати себе: на 30-гектарній ділянці землі, виділеній йому для ведення фермерського господарства, досягав таких результатів, котрим заздрили навіть спеціалісти місцевого господарства.

— Люди обирають тих, у кого вірять, хто вміє належно організувати роботу, — веде далі В. Пушкар. — Якщо такими рисами володіє фермер, то чому він не може очолити господарство?

Це не перший подібний випадок, коли фермер стає керівником. У селі Воловодівка Немирівського району голова правління місцевого КСП також фермер. Коли трудівники колгоспу обирали його на посаду, Валерій Карачинський попросив надати йому можливість одночасно бути... фермером. Ось так і господарює нині: не тільки вказівки роздає, а й власний приклад на своєму полі показує, як треба доглядати землю.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Хлібороби у повній бойовій

Отже, календар провістив весну, хоча погода вперто тримається за зимовий настрій. Втім, хлібороби снігопадові тільки радіють: більше вологи буде на полях. У Кам'янці Очаківського району, що на Миколаївщині, стверджує заступник голови правління місцевого КСП Володимир Далюк, озимина ввійшла у березень справна. Нині ж основні думки — про весняну кампанію: ярі займають понад 3 тисячі гектарів. Практично весь інвентар готовий, хоч є проблеми із тракторами.

Звичайно, в діловому настрої і механізатори: зобов'язує висока марка славної Кам'янки, повідомляє Укрінформ.

Фото Олександра КРЕМКА.

У весни — не вітчизняні аромати?

Відома свого часу далеко за межами першої столиці Радянської України недорогими, але симпатичними й ніжними виробами Харківська фабрика парфумів недавно змінила свою назву на модне АТ «Ефект» і пропонує тепер своїм покупцям хіба що одеколон типу «Тройной» і досить примітивні тюбикові креми на зразок «Шиповника». На запитання кореспондента «Голосу України», чим може здивувати «Ефект» милих дам напередодні жіночого свята, віце-президент Валентина Блохіна відповіла, що нічим. Асортимент звичний.

За невід'ємними атрибутами весняного жіночого свята — парфумами, квітами, шампанським — тепер не треба вистоювати в принизливих чергах. Та все-таки для більшості з нас привабливі заморські коробочки не по кишені. А простих, але оригінальних вітчизняних флакончиків не знайти.

Місцева промисловість, здавалося б, має необмежені можливості. Тим паче, що більшість жінок старшого віку вже звикла до відомих свого часу ароматів «Тет-а-тет», «Медіум», «Легенда». До того ж можливості ринкової економіки дозволяють створювати спільні підприємства, розробляти й випускати власну оригінальну косметику і парфуми з колоритним українським дизайном. Наприклад, з трохи химерною назвою «Перша столиця», чим гордиться не лише старше, а й нинішнє молоде покоління харків'ян. Але, як сказали мені на підприємстві, це не вигідно, бо дуже дорого, та й немає гарантії, що ці вироби користуватимуться попитом.

Немає сумніву, що українські панянки задовольнятимуть свої вибагливі смаки європейськими парфумами. Та якщо дотримуватися логіки, яку проповідують на «Ефекті», незабаром в Україну доведеться завозити й печений хліб...

Микола КОСИЙ.

Харків.

НЕ ТАКІ СТРАШНІ «НУЛІ»...

Футбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. 19-й тур.

ЦСКА-Борисфен — Кривбас. 2:0. 1500. 1:0 Ревут, 8, 2:0 Портнов, 79, у власні ворота. **Дніпро — Шахтар. 2:2. 5000.** 1:0 Шаран, 50, 1:1 Осташов, 51, 1:2 Орбу, 62, з пенальті, 2:2 Шаран, 70. На 43-й хв. з поля вилучено донечканина П'ятенка (дві жовтих картки). **СК Миколаїв — Зірка-НІБАС. 0:0. 6500. Нива (Вінниця) — Чорноморець. 0:0. 6000. Нива (Тернопіль) — Кремінь. 0:0. 6000.** На 75-й хв. з поля вилучено Ателькіна (Кремінь) та Яворського (Нива) — обопільна бійка. **Торпедо — Металург. 1:0. 8000.** Зубченко, 42. **Карпати — Зоря-МАЛС. 2:1. 6200.** 0:1 Коробченко, 34, 1:1 Вовчук, 47. 2:1 Покладок, 50, з пенальті. На 37-й хв. львів'янин Гнатів не реалізував пенальті. **Прикарпаття — Динамо. 2:3. 15.000.** 0:1 Шевченко, 29, 0:2 Похлебаєв, 35, з пенальті, 0:3 Леоненко, 39, 1:3 І.Юрченко, 50, 2:3 Мазур, 69.

Динамо — 45 очок, Чорноморець — 39, Дніпро — 36, ЦСКА-Борисфен — 33, Карпати — 32, Зірка-НІБАС, Металург — по 30, Торпедо — 29, Прикарпаття — 26, Шахтар — 25, Нива Тр — 23, Таврія — 22, СК Миколаїв — 21, Нива Вц, Кривбас — по 19, Кремінь — 18, Волинь — 16, Зоря-МАЛС — 12.

На перший погляд, цей тур може видатись мирним. Адже арбітри зафіксували чотири нічиїх, причому три з них нульові. Але не такі вже страшні оті «нулі», намальовані деким у власній уяві. Гостроти, драматизму вистачало в усіх без винятку матчах. Візьмемо хоча б гру в Тернополі. Там було так гаряче, що під кінець зустрічі не витримали нерви в головного тренера господарів, який грає, Ігоря Яворського та форварда гостей Сергія Ателькіна. Для з'ясування стосунків у хід пішли навіть кулаки. Забіяк попросили з поля.

А за яким незвичним і захоплюючим сценарієм відбувалися події дніпропетровської зустрічі! Господарі відкрили рахунок. Потім отримали своєрідну фору. Адже «Шахтар» ще наприкінці першого тайму залишився вдесятьох. Але, як часто трапляється в таких ситуаціях, «знекровлений» донецький клуб згуртувався, додав у швидкості, активності. І в результаті вийшов уперед — 2:1. Лише ціною неабияких зусиль «Дніпрові» вдалося врятуватися від поразки.

У цьому матчі дебютував бразильський форвард Емерсон Луїс Фирміньйо. Він зіграв весь перший тайм і більшу частину другого. За умов жорсткої опіки і замерзлого поля виходцеві з теплих країв доводилося нелегко.

Напруженим вийшло й запорізьке «дербі». Зовсім недавно земляки мірялися силами в 1/8 фіналу розіграшу Кубка країни. Тоді переконливо виграв «Металург». А от цього разу аргументи автозаводців були вагоміші.

Нарешті, про поєдинок в Івано-Франківську. Там теж було від чого схопитися за голову. Чемпіон і лідер в першому таймі приголомшив прикарпатців тиском, швидкостями, результативними атаками. А от після перерви динамівці почали ставитися зневажливо до суперника. А той миттєво вхопив зміни в настрої іменитого колективу. «Динамо», можна сказати, втікло від неприємностей.

І останнє. Незважаючи на гидкий холод, засніжені трибуни й замерзлі поля, інтерес до чемпіонату в болільників чималий. Стадіони зібрали 54.200 глядачів. Найбільша була аудиторія на «Електроні» в Івано-Франківську — 15 тисяч.

Цього дня не відбувся лише матч у Сімферополі. Туди не прибула луцька «Волинь». Рішення з цього питання має прийняти федерація.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України. Видавець — Президія Верховної Ради України. 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

♦ **За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.**
♦ **Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.**
♦ **За точність викладених фактів відповідальність несе автор.**

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 354773.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0312052.